

otthonos kárhozat

agyonütöm az időt
persze pont rám zuhan
ormótlan teste szétken
kimászok valahogy
tagjaim összeszedem
fejem a lábfejemen
szemeim hasamon
seggem a fejem helyén
farpofával nézem
a kifordult világot

hőségben

a hőségben
elégnek a szavak
mint a kemencében
azok akik
nem választhattak
saját balsorsot
füstől az éden

A rövid napok verseiből

24 „Wir sind Hyperboreer“
(Nietzsche: Der Antichrist)

ködsötét fagyos téli napok
hónapok óta nem láttam Napot
zajló folyó mentén baktatok
a fehérszakállas Gleccserhegy alatt

*

téli rövid nap
tisztábban süt
ritka rövid vers
mélyebbre üt

egyszer gyúló szív
halálig ég
pár szárnyas szó
életre elég

*

kuckómban gubbasztó eszkimó vagyok
idén először látom a Napot
próbaszerencse kimerészkedem
a fagy nem enged nem engedem

*

a tiszta téli nap
nekünk való idő
amint fogy s rövidül
értéke egyre nő

itt bent a póluson
a fényév pillanat
de a jég hónapok
alatt bennünk marad